1843. N°. 45.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 4 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vier* regels *f* 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 7 *febr*. Volgens berigten uit Bagdad, heeft de gouverneur aldaar, *Nedschib*-pacha, de stad Kerbelah, aan den regter-oever van den Tigris, die bij gelegenheid van de Turksch-Perzische geschillen, getracht had zich aan de heerschappij der Turken te onttrekken, en door gezanten den schach van Perzië om hulp had verzocht, geplunderd en verwoest. Daar nu Kerbelah, hoewel onbetwistbaar op Turksch gebied gelegen, als bedevaartsoord door het graf van den martelaar *Hussein*, voor de Perzen van groot godsdienstig belang is, zoo vreest men, dat deze gebeurtenis de vredes-onderhandelingen te Erzeroum op nieuw verstoren zal. Kerbelah was grootendeels door Perzen bewoond en was voor de inwoners van Iran een tweede Mekka.

Het gaat hier weder echt Turksch toe. De zuster des sultans, *Salihah* sultana, gemalin van *Halil*-pacha, is gisteren in het kraambed overleden, ten gevolge van droefheid en van schrik, daar voor hare oogen haar pas geboren kind gewurgd werd. Sultan *Mahmoud*, de onvergetelijke vader van den tegenwoordig regerenden sultan, had, naar de inspraak van zijn menschelijk gevoel, dit afschuwelijk gebruik, volgens hetwelk de nazaten der Osmaniden ter dood worden gebragt, afgeschaft. De 19-jarige *Abd-ul-Medschid*, in wiens borst geen gevoel van medelijden bij het uitvaardigen van dit bloedig bevel werd opgewekt, heeft gemeend, dit oude gebruik te moeten herstellen. Reeds voor eenige maanden had *Mehemed-Ali*, pacha van Tophana, eenen Turkschen knecht in zijn huis laten ombrengen en eene zijner slavinnen laten verdrinken, beide op het vermoeden van eenen liefdehandel. Nu komt daarbij nog de tijding uit Egypte, dat de voormalige kapudan-pacha den 3den januari ll., ten gevolge eener vergiftiging, gestorven is.

Konstantinopel, 8 *febr*. De gezanten der vijf groote mogendheden hebben in hunne laatste conferencie besloten, onder voorbehoud van alle andere kwestiën betreffende den Libanon, de verwijdering der nog in Syrië aanwezige Albanezen van de Porte te verlangen, daar het verblijf dier troepen in het gebergte lijnregt met de duidelijke beloften der Porte in strijd is. Aangaande de willekeurige gebiedverdeelingen van Syrië hebben de gezanten besloten, eene nieuwe collectieve nota aan de Porte te rigten, welke den 5den dezer is ingediend.

Van de Turksche grenzen, 15 *febr*. De laatste post uit Konstantinopel brengt nog steeds niets beslissends omtrent Servië en den uitslag der onderhandelingen tusschen *Sarim*-effendi en den Russischen gezant. In eene buitengewone raadsvergadering, welke dezer dagen, onder voorzitting van den grootvizier, gehouden is, moet de zaak zoo goed als afgedaan zijn; voorts zegt men, dat het antwoord op eenen brief van den keizer van Rusland, nopens de Servische aangelegenheden, in eene vergadering der ministers van [illegible] dezer is opgemaakt. Over deszelfs inhoud kan, [illegible], nog niets met zekerheid worden vermeld. ([illegible])

DUITSCHLAND.

Luxemburg, [illegible] *febr*. Met de oprigting van het bondskontingent zal het nu ernst worden. De rekruten zijn dezer dagen opgeroepen en tegen het einde der maand maart moeten zij, in kompagnien gesteld, [illegible] de verschillende garnizoensplaatsen worden opgezonden. Men zegt, dat reeds in de maand mei, van wege den Duitschen bond een Saksisch generaal het kontingent zal komen inspecteren.

Hannover, 23 *febr*. De bij [illegible] gegeven [illegible] van amnestie aan de Göttingsche gevangenen was verdreven: slechts een enkele onder hen, doctor *Eggeling*, heeft genade erlangd, maar, men zegt, op herhaald verzoek van eenen hem verwanten staatsdienaar, aan wien de regering veel verschuldigd is. De overige Göttingsche gevangenen zullen hunnen straftijd wel moeten ten einde brengen, en zij, die in den vreemde rondzwerven, hebben weinig hoop, onder de tegenwoordige regering hun vaderland terug te zien.

OOSTENRIJK.

De *Neurenberger Correspondent* meldt uit Weenen van 20 februari. Het karneval heeft bij ons eene inrigting doen ontstaan, waarop de Parijsche industrie jaloersch zou kunnen zijn. Er bestaat, namelijk, een bureau, dat aan danslustige dames voor een geheelen nacht dansers verzorgd, tegen den vasten prijs van 3 tot 5 gulden. De voorwaarden zijn, een elegant toilet voor den heer en opgave van zijn adres, opdat de dame vooraf eenige inlichtingen omtrent hem nemen kunne.

PRUISSEN.

Berlijn, 20 *febr*. Het fregat, dat thans te Stettin aan de Oostzee gebouwd wordt en in dezen zomer van stapel zal loopen, is een privaat-eigendom des konings; alle kosten worden uit de civiele lijst betaald. Het zal zeer rijk worden versierd. Dit schip moet dus niet als een begin van eene Pruissische staats-marine beschouwd worden, maar het eenig doel is, om de koninklijke familie bij het bezigtigen der kusten tot een pleizier-jagt te dienen.

— Veel opzien verwekte in sommige kringen, dat de boekhandelaar *Brockhaus* eene lijst van de correspondenten voor de *Leipziger Allgemeine Zeitung* aan het ministerie heeft ingezonden. Vele aanzienlijke mannen vinden zich hierdoor gecompromitteerd.

Berlijn, 24 *febr*. De inteekeningen voor den spoorweg van Hamburg naar Berlijn hebben plotseling in Hamburg zelf een nieuw leven verkregen, en naar het schijnt zal het noodige geld bijeenkomen, voornamelijk door de bezorgdheid der Hamburgers, dat, zonder dezen spoorweg, de Oostzeehandel zich grootendeels naar Stettin verleggen zou, en hun hierdoor groote schade zou worden toegebragt. Wanneer een spoorweg Hamburg met de staten van het tolverbond verbindt, dan gelooft men, dat dit een krachtig middel zal zijn om deze stad tot eene toetreding tot het verbond te nopen, even als ook Hannover zich zal moeten aansluiten wanneer de groote Rijn-Wezer-spoorweg dit land met het westen en noorden der verbondsstaten vereenigt. Men gelooft niet, dat Meklenburg zich zoo spoedig zal aansluiten. De regeringen zijn niet ongenegen om toe te treden, want de schatkisten zouden er bij winnen; maar de standen hebben er zich tot dusver eenparig tegen verklaard en hunne privilegiën trachten te doen gelden.

— Onze jager- en scherpschutters-bataljons zullen in den loop der drie volgende jaren verdubbeld worden, daar men steeds meer het nut van dit wapen inziet. Onze jagers zijn allen geoefende scherpschutters, en na volbragten diensttijd hebben zij aanspraak op eene aanstelling als burgerlijke ambtenaren bij de houtvesterij.

Berlijn, [illegible] *febr*. Aangespoord door den zendeling *Schmidt*, die hier in den verleden zomer eenige voorlezingen over den toestand van Oostindië gehouden heeft, is hier, naar het voorbeeld van het Engelsche genootschap, een vrouwen-zendeling-genootschap opgerigt, aan welks hoofd de gemalin van den minister *Eichhorn* staat, en dat zich ten doel stelt, op de christelijke bekeering van het vrouwelijk geslacht in Oostindië en Syrië, te werken. De statuten van het genootschap toonen de wijze aan, waarop hetzelve werken zal. Hoewel eerst pas in het leven geroepen, heeft het genootschap hier veel deelneming onder de vrouwen gevonden. Uit alle standen zijn leden [illegible] toegetreden.

— Zijne Majesteit de koning heeft deszelfs misnoegen te kennen gegeven over den toon, waarop de *Augsburger Allgemeine Zeitung* zich tot dusver dikwijls over Pruissen hooren liet. Men heeft zich daarover bij de Beijersche regering beklaagd, en van den minister van buitenlandsche zaken, vrijheer *von Gise*, tot antwoord gekregen, dat Zijne Majesteit de koning van Beijeren geschikte maatregelen zou nemen, om aan genoemd blad voortaan zulke voorstellingen en onaangename beschouwingen onmogelijk te maken. (*Ook van eene andere zijde schijnt de* Augsburger Allgemeine Zeitung *tegenkanting ontmoet te hebben; althans sedert eenigen tijd is dit vroeger belangrijke blad zeer gedaald en bijna onkenbaar geworden. De staatkundige vertoogen hebben voor letterkundige of wetenschappelijke onderwerpen plaats gemaakt, en de bijlagen zijn tegenwoordig meestal tot de helft der vorige ruimte ingekrompen.*)

Aken, 27 *febr*. In den vorigen nacht is onze domkerk door roekelooze handen van eenige der kostbaarste voorwerpen beroofd, welke den schat dezer oude, eerwaarde kerk zoowel voor de geloovigen als voor de vereerders der geschiedenis en der kunst zulk eene hooge belangrijkheid gaven. De dieven zijn des nachts in de sacristy gedrongen, hebben daar de kasten opengebroken, en, van de daar geborgen schatten eene groote en eene kleine kroon, beide zeer rijk met paarlen en edele steenen versierd, het geschenk eener Spaansche infante, benevens eene zware gouden [illegible], ontvreemd. Het spreekt van zelf, dat de politie terstond het nauwkeurigst onderzoek heeft laten doen, en het is te hopen, dat door hare pogingen de verloren voorwerpen zullen worden teruggevonden.

(*Ach. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 26 *febr*. Gisteren verzekerde men vrij algemeen, dat het fregat *Blonde* uit China de Engelsche kust bereikt en drie millioen dollars aan boord had.

— Van de Kaap de Hoop zijn berigten tot 17 december ontvangen. Naar den kant van Colesburg hadden vrij beduidende militaire bewegingen plaats gegrepen, en kolonel *Hare* zou aan de overzijde der Oranje-Rivier het bevel over twaalfhonderd man op zich nemen. De aanleiding hiertoe was eene aanvallende beweging in een der districten van het land der Griquas, en het onbewimpeld plan om Philopolis [illegible], in verband met andere teekenen van openbaren opstand, tusschen welke en de handelingen der Boeren van Natal men overeenstemming vermoedde.

Londen, 27 *febr*. Te Falmouth loopt het gerucht dat, te beginnen met 1 april e. k., de pakschepen, die maandelijks de dienst van [illegible] doen, door stoomvaartuigen zullen vervangen worden.

— De brieven van de Kaap de Goede Hoop melden, dat de kolonel *Hare*, luitenant-gouverneur, met 1200 man van de grenzen naar de Oranje-rivier opgerukt is. Er bestond [illegible] [illegible] te [illegible] gedachten, te meer, daar de Kaffers [illegible] de grenzen zich ten voordeele der En-

gelschen hadden verklaard. *Pretorius* handhaafde zich nog steeds als bevelhebber der uitgewekenen bezuiden den Draaksberg, terwijl *Cloete*, aan het hoofd der uitgewekenen, aan de Oranje-rivier bleef staan. De volksraad te Pieter-Mauritsburg had eene reeks van besluiten genomen, geheel in vijandigen zin tegen de Engelsche regering en natie, en waarin doorstraalt het stellige voornemen om zijne onafhankelijkheid te handhaven. Door de uitgewekenen werd verhaald, dat zich een Hollandsch officier van Batavia onder hen bevond; dat hij de zittingen van den volksraad bijwoonde, de versierselen van de eene of andere orde droeg, en dat hij hun beloofd had, hun tegen het midden van januari hulp uit Batavia te zullen aanbrengen. De dagbladen van de Kaap komen, na eene vergelijking der dagteekeningen, tot het besluit, dat het verhaal van den officier welligt niet zonder grond is, daar het schip *Brazilia*, te Batavia aangekomen, regtstreeks van Port-Natal derwaarts gezeild is. Te Londen houdt men zich echter overtuigd, dat het een kennelijk sprookje is, alleen uitgedacht om den moed der uitgewekenen staande te houden.

— Volgens de registers van Lloyd, zijn bij den storm van den nacht van den 13den januari ll. 180 schepen vergaan en zijn daarbij 453 personen omgekomen. Van de verongelukte schepen hebben 154 schipbreuk geleden op de kusten van Engeland en hebben 190 personen daarbij den dood gevonden; 5 schepen zijn op de kusten van Ierland vergaan en 39 personen hebben daarbij het leven verloren. Eindelijk hebben er op de kusten van Frankrijk vier schipbreuken plaats gehad, waarbij 100 personen verdronken.

Men begroot de waarde der verongelukte schepen en van hunne ladingen op 585,000 ponden sterling of ƒ7,020,000, waarvan 405,000 p.st. of ƒ4,860,000 voor de schepen en 180,000 p.st. of ƒ2,160,000 voor de ladingen. Gedurende de drie eerste dagen na den 13den januari hebben er nog andere schipbreuken plaats gehad; men berekent dezelve op een aantal van ongeveer 60 en het verlies daardoor geleden wordt begroot op meer dan 240,000 p.st. of ƒ2,880,000.

BELGIE.

Brussel, 28 *febr.* Men verneemt, dat, voor zijn [illegible] heer *van der Meere* voor 1,800,000 franken verkocht heeft zijn landgoed Pöstel, in het noorden der provincie Antwerpen gelegen. Men verzekert, dat dit schoone landgoed, hetwelk een geheel dorp met abdy, kerken en landerijen, ten bedrage van ruim drie duizend morgen, bevat, aangekocht is voor rekening eener godsdienstige corporatie, gesticht onder bescherming der Belgische bisschoppen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 4 *maart*. Zoo wel van elders, als door middel der *Arnhemsche Courant*, is het sints lang bekend, dat er in het laatst verloopen jaar, bij den opbouw der Nieuwe Beurs alhier, eenige verzettingen aan de funderingen van dezelve waren ontdekt. Wij hebben nu het genoegen met zekerheid te kunnen melden, dat de raad dezer stad, in zijne vergadering van heden, heeft aangenomen een ontwerp van den heer commissaris over stads publieke werken, in verband met de rapporten, eener tot dat einde benoemde commissie van deskundigen, ten gevolge waarvan de noodige herstellingen en voorzieningen aan gemelde funderingen zullen worden gemaakt en er met den aanbouw zal worden voortgegaan.

— Berigten van de Kaap de Goede Hoop, van 6 december ll., melden, dat in de Kaapstad het gerucht liep, dat men een nieuwen gouverneur in de kolonie te wachten had, ter vervanging van den tegenwoordigen gouverneur sir *George Napier*. Men sprak van de luitenant-generaals, lord *Harris* en sir *John Buchan*. Beide werden als bekwame en dappere krijgslieden geroemd, maar den laatstgenoemde hield men voor het meest met de koloniale belangen bekend.

— *'s Gravenhage*, 28 *febr.* Men verneemt, dat het herstel van Z. M. koning *Willem Frederik* graaf *van Nassau*, steeds zoodanig voortgaat, dat het voorgenomen vertrek van H. K. H. prinses *Albert van Pruissen* naar Berlijn spoedig, en waarschijnlijk reeds morgen, voortgang hebben zal.

— *'s Gravenhage*, 1 *maart*. Heden morgen heeft eene der afdeelingen van de Tweede Kamer het onderzoek over de ontwerpen der staatsbegrooting voortgezet. De vier andere afdeelingen hebben derzelver overgingen over dat der voordragten ten einde gebragt. Heden avond heeft de centrale afdeeling eene bijeenkomst gehouden over het ontwerp van wet betrekkelijk het zegel.

— Hare K. H. mevrouw de prinses *Albert van Pruisen* heeft heden morgen deze residentie verlaten, zich naar Berlijn begevende, alwaar H. K. H. eenige weken zal doorbrengen, om vervolgens naar de hofstad weder te keeren.

— Het door Z. M. den koning groothertog goedgekeurde budget van het groothertogdom Luxemburg, voor het jaar 1843, bedraagt: de ontvangsten ƒ1,606,243.70; de uitgaven ƒ1,608,912.39. Ook is door den koning-groothertog bepaald het getal manschappen, dat door de steden en gemeenten van het groothertogdom, over de jaren 1839 tot en met 1843, voor het bondgenootschappelijk contingent moet geleverd worden, bedragende te zamen 1230 man.

— Men heeft dezer dagen een begin gemaakt met de werkzaamheden tot het plaatsen van het stationsgebouw en van de brug over de trekvaart ten dienste van den ijzeren weg van hier naar Rotterdam. Voornamelijk is men thans voorloopig bezig met het graven van een hulpkanaal, benoodigd tot den vervoer der materialen.

— De fregatten, de *Jason* en de *Rijn*, hebben, na het volbrengen van derzelver togt naar Athene, Smyrna en van daar naar Malta, op den 12den februari ll. dat eiland verlaten, en zijn den 16den daaraanvolgende, voor Napels aangekomen: het voornemen bestond, om op den 26sten dien maand van daar naar Toulon te stevenen. Zij hebben in al deze havens, van wege de regeringen en overheden, de meeste onderscheiding en eerbewijzen genoten.

's Gravenhage, 2 *maart*. Heden morgen ten half elf ure is de centrale afdeeling van de Tweede Kamer vergaderd geweest over het ontwerp van wet, nopens de grondbelasting, en ten elf ure over de voordragt, ten aanzien van het zegel, telkens met de rapporteurs over het eene en andere ontwerp. Ten half twee ure zijn al de afdeelingen der Kamer bijeengekomen, ten einde het onderzoek aan te vangen over het ontwerp van wet, tot intrekking en vervanging van titel VI, boek II, van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, ten opzigte van het vereffenen van kosten, schaden en interessen, mitsgaders van de kosten van het proces.

— Het ontwerp van wet, bevattende wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens het regt van successie, is in de afdeelingen der Kamer, door 52 leden onderzocht geworden. Aan dit onderzoek heeft men in alle afdeelingen de behandeling doen voorafgaan van de vraag, welker beantwoording op de beoordeeling van het wets-ontwerp eenen beslissenden invloed scheen te zullen hebben, of men zich namelijk *al* dan *niet* vereenigen kan met het beginsel, om de belasting op de successie tot de erfenissen in de regte lijn uit te breiden? Bij het zwijgen van de memorie van toelichting omtrent de gronden, waarop het voorstel tot zoodanige uitbreiding steunt, heeft men, om tot de kennis daarvan te geraken, de betrekkelijke zinsneden geraadpleegd, voorkomende in de aanspraak van den minister van financiën, bij het overbrengen van de begrootings-wetten voor 1844 en 1845, en zijn de argumenten, ten gunste van het voorstel bij die gelegenheid in het midden gebragt, aan een opzettelijk onderzoek onderworpen geworden.

De centrale afdeeling, het voorbeeld van de afdeelingen willende volgen, zal, alvorens over te gaan tot de behandeling van het wets-ontwerp in deszelfs bijzondere deelen, vooraf het gevoelen en de consideratiën doen kennen, welke de meerderheid, met opzigt tot voorzeide vraagpunt, heeft aan den dag gelegd, en zulks vervolgens mede doen met betrekking tot een tweede gewigtig vraagpunt, hetwelk insgelijks tot ernstige beraadslagingen aanleiding heeft gegeven, of namelijk de voorgestelde verhooging van het regt van successie in de zijdlinie vatbaar is, om te worden goedgekeurd?

Regt van successie in de regte lijn.

§ 1. Het denkbeeld tot weder-invoering hier te lande van eene belasting op de nalatenschappen, in de regte lijn verkregen wordende, heeft bij de groote meerderheid der Kamer weinigen tegenstand gevonden. Hetzelve heeft de onbepaalde goedkeuring van slechts 3 leden weggedragen, terwijl 3 leden, schoon in beginsel met ten gunste van die belasting gestemd, zich verklaard hebben, dat zij [illegible] te zullen bewilligen, [illegible] zij de overtuiging zullen verkregen hebben, [illegible] de benoodigde fondsen op eene andere wijze, te verkrijgen zijn. Een lid heeft zich zijne stem [illegible] behouden. Daarentegen hebben 39 leden zich [illegible] tegen de invoering dier belasting verklaard, en [illegible] dezen hebben de meesten het voornemen te kennen gegeven, om uit dien hoofde het wets-ontwerp, als het is liggende, af te stemmen. De volgende beweegredenen zijn in het midden gebragt, als gebbende tot het ongunstig oordeel van de meerderheid omtrent de voorgedragene belasting.

§ 2. In de *eerste* plaats hebben vele leden opgemerkt, dat het beginsel, waarop het voorstel der regering tot invoering van een regt van successie in regte lijn is gegrond, namelijk, dat er bij het overlijden der ouders een belastbare overgang van eigendom bij versterf zou plaats hebben, hunnes inziens voor minder juist te houden is. Volgens algemeen verspreide begrippen, zijn de kinderen aan te merken als mede-eigenaren van de bezittingen der ouders. De bezittingen van beiden maken slechts een geheel, een zoogenaamd familie-goed uit. Dit beginsel is mede in onze burgerlijke wetgeving gehuldigd en ingeweven. Van daar het stelsel eener legitime portie, hetwelk een uitvloeisel is van den algemeenen regel, niet eene uitzondering op denzelven. Van daar ook het regt tot inbezitneming van de goederen der nalatenschap en andere soortgelijke regten. Dat bij schenking onder de levenden een overgangs-regt wordt gevorderd, doet niets ter zake af, omdat zoodanige schenking eene geheel vrijwillige, onverpligte daad is, waaraan de wetgever, zonder onbillijkheid de betaling van een regt mogt verbinden, daar toch niemand onder de levenden behoeft weg te schenken, die zulks niet verkiest. Maar bij versterf is de zaak geheel anders gelegen: daar heeft geen eigenlijke overgang van eigendom plaats, omdat het kind, [illegible] nalatenschap der ouders, daarbij slechts treedt in het bezit van hetgeen hem, volgens diezelfde algemeen verspreide begrippen, niet zou kunnen ontnomen worden.

§ 3. Tegen de belasting op de successie in de regte lijn heeft men in de *tweede* plaats aangevoerd, dat zoodanige belasting als zeer onstaatkundig is te beschouwen, zoo wel uithoofde van hare impopulariteit, als in verband met de regelen eener gezonde staathuishoudkunde.

Wat het eerste aanbelangt, heeft men opgemerkt, dat het regt van de kinderen op de bezittingen der ouders, van de vroegste tijden af hier te lande is erkend geworden; dat het beginsel daarvan diep in de denkbeelden van het volk is ingeworteld en het ongeraden is, om bij miskenning dezer algemeene denkwijze eene belasting in te voeren [illegible] gevestigde volksbegrippen. Ten bewijze hoe die belasting steeds als impopulair beschouwd is geworden, heeft men herinnerd, dat eene der eerste daden, van den souvereinen vorst, na de herstelling van ons volksbestaan, is geweest de afschaffing van het, gedurende de Fransche overheersching, bij ons ingevoerde successie-regt in de regte lijn, en zulks niettegenstaande dat regt destijds veel minder bedroeg, dan volgens de onderhavige voordragt het geval zoude wezen. Men kan zich dus niet op het tijdelijk bestaan dier belasting hier te lande, tijdens onze inlijving in Frankrijk, beroepen, evenmin als op andere instellingen van dat tijdperk. Engeland, alwaar een regt van successie in de regte lijn bestaat, mag in dezen niet ten voorbeeld strekken: de erfopvolging is daar naar geheel andere beginselen geregeld, dan bij ons, en wie zal den invloed miskennen, welken in dat land de kracht der gewoonte uitoefent, om zelfs de meest vreemdaardige beginselen niet alleen dragelijk, maar zelfs populair te doen zijn?

§ 4. Doch vooral ook uit een oeconomisch oogpunt heeft men deze belasting onstaatkundig geacht. Men heeft zich te dien opzigte beroepen op de beroemde schrijvers in het vak der staathuishoudkunde, die alle belastingen, welke het kapitaal treffen en daardoor den nationalen rijkdom verminderen, als hoogst nadeelig hebben aangemerkt. Daarom acht men eene te groote uitbreiding van het successie-regt, in het algemeen, ongeraden en schadelijk. Maar, in het bijzonder, acht men zulks waar, ten aanzien van het regt van successie in de regte lijn, alsoo de belasting dan bij juist het kapitaal zou treffen, hetwelk tot voortzetting van het bedrijf of den handel des overledenen dienstbaar gesteld werd. Uit dien hoofde zou men vreezen, dat zoodanige belasting, inzonderheid den handel, de nijverheid, zou kunnen belemmeren, en [illegible] ontwijfelbaar, door veranderingen van het kapitaal, [illegible]

Bij deze gelegenheid heeft men betwist de juistheid der voorstelling, alsof de voorgedragene belasting slechts als het ware de in genot treding van het geërfde eene wijl zou vertragen. Men hield die voorstelling daarom voor onjuist, omdat het in den aard der zaak gelegen is, en de dagelijksche ondervinding ook leert, dat kinderen niet gedurende eenige maanden de inkomsten des ouderlijken boedels kunnen ontberen. En wanneer die inkomsten strekken moeten tot voortzetting van eenig beroep of tak van nijverheid, zal dan eene tijdelijke derving van dezelve niet en teruggang van het kapitaal onvermijdelijk ten gevolge moeten hebben?

§ 5. Maar niet alleen het *werkelijk* kapitaal, ook het *ingebeelde* kapitaal, het crediet, zou door eene belasting op de nalatenschappen in de regte lijn worden aangetast. Immers hield men zich overtuigd, dat de bekendheid der fortuinen in een handeldrijvend land tot groot nadeel van het crediet zou strekken, omdat men in den handel veeltijds grootere kapitalen moet omzetten, dan in den boedel aanwezig zijn. En dat de vrees voor zoodanige bekendheid niet denkbeeldig is, meende men, dat de ondervinding genoegzaam had bewezen. In de verpligting tot geheimhouding, den ambtenaren opgelegd, vond men althans geen voldoenden waarborg. Ook thans bestaat die verpligting, en evenwel zijn er voorbeelden, dat de staat van boedels door verzuim van ambtenaren of ontrouw van hunne bedienden bekend is geworden. Men kon zich dus door de verzekering, dat het geheim aan den ontvanger gestrengelijk zal worden opgelegd, evenmin laten gerustsstellen, als men toegeven kon, dat onder de bestaande wetgeving de gevallen zoo menigvuldig zijn, waarin bij denzelfden boedel de regte lijn en de zijdlinie te gelijk belang hebben, of dat van alle boedels, waarin minderjarigen betrokken zijn, steeds boedelbeschrijving plaats heeft.

§ 6. Eene *derde* bedenking, welke tegen de voorgestelde belasting is geopperd, betreft hare strekking ter bevordering van onzedelijkheid. Daar zij het eigenbelang in strijd brengt met het geweten, zal zij de belanghebbenden uitlokken tot meineed, en tot ontduiking van de wet tevens, waartoe zij zoo vele en gemakkelijke gelegenheden aanbiedt. En deze heillooze gevolgen zijn te meer te vreezen, omdat, de belasting impopulair zijnde, velen uit dien hoofde geene zwarigheid zullen maken, om haar door allerlei verkeerde middelen te ontduiken. De mogelijkheid [illegible] het is waar alleen ten aanzien van de *roerende* goederen, voornamelijk van effecten; maar vermits laatstgemelde bijkans de helft van het vermogen der natie uitmaken, kan men dienvolgens niet toestemmen, dat de mogelijkheid tot fraude zoo weinig zou beteekenen.

§ 7. Het gevolg hiervan zou zijn, en zulks werd als een *vierde* hoofdbezwaar tegen de belasting aangevoerd, dat zij de groote fortuinen *en portefeuille* slechts weinig zal kunnen treffen, terwijl de onroerende goederen, hypotheken en ingeschreven kapitalen den meesten last zullen dragen. In het bijzonder [illegible] men vreezen, dat zij den middelstand zou treffen. [illegible] deze, oordeelt men, behoort niet meer bezwaard te worden. Minderjarigen en voorts alle eerlijke en naauwgezette lieden zouden in de belasting deelen, terwijl zij, die minder naauwgezet dachten, zich daaraan zouden weten te onttrekken. Die belasting zoude dus onevenredig dragen en in de toepassing tot groote onbillijkheid leiden. Die zijne grootouders verliest en daarna zijne ouders, zoude in de belasting *tweemaal* — die zijne ouders voor zijne grootouders verloren heeft, zoude daarin slechts *eenmaal* dragen. En daar het de bedoeling zoude wezen, om de belasting na verloop van weinige jaren weder af te schaffen, zoude zij slechts die bestellingen treffen, welke gedurende dat korte tijdvak bij versterf zouden verkregen worden, terwijl alle overige, waaromtrent zij zou behooren te werken om gelijkmatig te werken, daarvan verschoond zouden blijven.

§ 8. Eindelijk werd nog tegen de voorgestelde heffing aangemerkt, dat zij, in aanmerking genomen de omstandigheden, onder welke zij plaats zou hebben, in vele gevallen zeer hard en stuitend voor het gevoel zoude wezen. Op het oogenblik, dat kinderen hunne naaste betrekkingen verliezen, zouden zij tevens [illegible] worden van een gedeelte der ouderlijke bezittingen. Niettegenstaande bij den dood der ouders [illegible] van het huisgezin niet zelden aanzienlijk [illegible], zoude de schatkist op het overblijvende [illegible] doen gelden! Men zag hierin eene verhooging van het ongeluk, door belasting, en meende, dat deze daardoor hatelijk worden en tot misnoegen aanleiding zou geven.

§ 9. Terwijl men alzoo de belasting op de erfenissen in de regte lijn oneigenaardig, onstaatkundig, onzedelijk, ongelijk drukkend en hatelijk heeft genoemd, is, bij velen de vraag geopperd, of dan wel de noodzakelijkheid, om tot stijving der schatkist tot eene zoo bedenkelijke heffing de toevlugt te nemen, zoo dringend is te achten? Velen verklaarden niet overtuigd te zijn, dat op deze vraag een bevestigend antwoord zou passen: volgens hun gevoelen waren de behoeften van den staat niet van dien aard, dat daarin door de gewone middelen niet zoude kunnen voorzien worden, immers wanneer de regering met ernst op bezuiniging bedacht wilde zijn. Sommigen oordeelden het uit dien hoofde noodig, om het onderzoek der begrooting over 1844 en 1845 aan de behandeling van het tegenwoordig wets-ontwerp vooraf te doen gaan, omdat men zich vleide, dat door besnoeijing der uitgaven de noodzakelijkheid der voorgestelde belasting welligt zou vervallen. Mogt men zich te dien aanzien bedriegen, dan zouden er, naar het oordeel van de meesten, nog wel andere middelen zijn, die evenzeer aan het oogmerk voldoen en meer zouden zijn aan te prijzen. In zoodanig geval verklaarden sommigen, dat zij zelfs de voorkeur aan eene belasting op het inkomen zouden geven. Daarin althans zou, hunnes erachtens, niets onbillijks gelegen zijn en zulk eene belasting zou het voordeel hebben van niet onzedelijk en niet ongelijk drukkende te zijn.

Verhooging van successie-regt in de zijd-linie.

§ 10. Ook dit gedeelte van de onderhavige voordragt heeft betrekkelijk geringen bijval ondervonden; 32 leden hebben zich stellig tegen de voorgestelde verhooging verklaard. Ook hier vond men zich bezwaard, om tot zulk eene aanmerkelijke uitbreiding van het successie-regt te besluiten, uit aanmerking, dat het kapitaal der natie daardoor te zeer zou aangetast worden. Men begreep, dat, ten gevolge van de voorgestelde verhooging, en door de bijvoeging van de opcenten, het regt tot eene ondragelijke hoogte opgevoerd en een groot gedeelte der boedels daardoor geabsorbeerd zou worden. Men vreesde voorts, dat, door de belasting zoo bovenmatig op te drijven, de opbrengst welligt niet aan de verwachting zou beantwoorden, althans dat de verleiding tot ontduiking daardoor grootelijks zou vermeerderen. Ook meende men, dat, wanneer die verhooging plaats vond, de evenredigheid tusschen de regten van overgang bij versterf en die van overgang onder de levenden, verbroken zoude wezen. Kon men de belasting niet ontberen, dan verklaarden sommigen wenschelijk te oordeelen, dat, in plaats van de hoofdsom te verhoogen, men de toevlugt mogt nemen tot het heffen, bij wijze van tijdelijken maatregel, van eenige meerdere opcenten. In allen gevalle vond men ook hier bezwaar, om mede te werken tot de invoering van zulk een drukkend regt, zoo lang men de overtuiging niet had, dat de behoeften der schatkist dergelijke offers vorderen, en dat er geene betere en minder bezwarende middelen zouden kunnen gevonden worden, om in die behoeften te voorzien.

§ 11. De centrale afdeeling, thans zullende overgaan tot de mededeeling der haar kenbaar gemaakte beschouwingen omtrent de bijzondere deelen van het wets-ontwerp; vermeent, uit aanmerking van het ongunstig oordeel van de groote meerderheid der Kamer omtrent de beide hoofddeelen der tegenwoordige voordragt, daarbij eenige meerdere kortheid te mogen betrachten en zich te mogen bepalen, om bij de onderscheidene artikelen met een enkel woord de aanmerkingen aan te stippen, welke tegen dezelve zijn in het midden gebragt. Vooraf echter zij nog medegedeeld, dat men in sommige afdeelingen het verlangen heeft te kennen gegeven, om van de regering eene opgave te ontvangen van de uitkomsten, die zij, in geval het wets-ontwerp aangenomen wierd, van de daarbij bepaalde verhoogingen en nieuwe regten zou verwachten, en zulks, des mogelijk zijnde, afzonderlijk wegens de opbrengst der belasting in de regte lijn en wegens die in de zijdlinie.

§ 12. Vele leden hebben aanmerking gemaakt op den considerans van het ontwerp. Onder de beweegredenen moest, hunnes inziens, niet voorkomen, dat de uitbreiding van het regt van successie geen bezwaar voor de nijverheid der ingezetenen zou te weeg brengen. Men achtte zulks onjuist en meende, dat het voldoende zoude zijn, om te zeggen: »aangezien het »noodzakelijk is nieuwe middelen te baat te nemen »ter voorziening in de uitgaven van het rijk; en tot »dat einde de uitbreiding van het regt van successie »een geschikt middel is" enz.

§ 13. *Ad art. 3.* Men meent, dat er geene billijke verhouding is tusschen het regt, in sommige gevallen verschuldigd wegens het geërfde door kinderen van hunne ouders en dat verschuldigd wegens het geërfde door den eenen echtgenoot van den anderen. Men wenscht althans de beweegredenen te vernemen, die geleid hebben om het eerste regt op *vier*, het laatste slechts op *één* ten honderd voor te dragen.

Vele leden waren van oordeel, dat er [illegible] bestaan, om ten aanzien van het bedrag [illegible] ting in de nederdalende lijn een onderscheid te maken tusschen hetgeen door de kinderen *ab intestato* wordt verkregen, en datgene hetwelk zij meerder erven. Die leden meenden, dat het aan de [illegible] worden overgelaten, om den boedel tusschen hunne kinderen te verdeelen zoo als zij meest geraden zouden achten, omdat er soms zeer gewigtige redenen voor ouders kunnen zijn, om het [illegible] boven het andere te bevoordeelen, en dat [illegible] hoofde ook niet tot eene verhooging van het regt aanleiding behoort geven.

§ 14. Voor: *te zamen in huwelijk verwekt*, in den 2den en 4den regel van [illegible] *wettige*. Men vertrouwt althans, dat het de bedoeling geweest is, dat ook *gelegitimeerde* kinderen ten deze in aanmerking zullen komen.

Met betrekking tot het regt wegens het geërfde tusschen echtgenooten, heeft men aangedrongen, dat hetzelve geregeld worde naar eene schaal, opklimmende naar mate het geërfde meerder bedraagt. Voorts heeft men gevraagd, of de verhooging, in de 5de alinea bedoeld, plaats moet hebben, wanneer de heele nalatenschap, of wel wanneer [illegible] welk ieder kind verkrijgt, meer dan ƒ 25,000 en ƒ 50,000 bedraagt? Ofschoon men voor zeker houdt, dat het laatste bedoeld is, zou men nogtans wenschen, dat zulks stelliger in de wet wierd uitgedrukt.

§ 15. Onderscheidene leden hebben verklaard geene voldoende motieven te kennen, om de successie in de *opgaande lijn* zoo veel hooger te belasten, als die in de *nederdalende lijn*. Hunnes inziens, behoorden die beide volkomen gelijk gesteld te worden, en in ieder geval werd een regt van *zes ten* honderd voor te hoog gehouden.

§ 16. Met opzigt tot de successie in de [illegible] heeft men insgelijks den wensch geuit, dat het regt naar eene opklimmende schaal mogt geregeld worden, in verband tot het bedrag van het geërfde.

Voorts hebben vele leden zich verklaard tegen eene verhooging van het regt boven 10 pCt. Zij meenden, dat in geen geval dat bedrag mogt overschreden worden en drongen aan, dat de overige regten dien overeenkomstig naar evenredigheid verminderd [illegible] worden.

§ 17. Ten aanzien van het regt wegens het geërfde in vruchtgebruik, heeft men wenschelijk geoordeeld, dat hetzelve geregeld worde naar den leeftijd [illegible] het vruchtgebruik verkregen wordt, en waarbij de beginselen van de waarde der lijfrenten, naar gelang der jaren berekend, tot grondslag genomen zouden kunnen worden.

Voor: *natuurlijke kinderen* [illegible] *daarvan overgelegde bewijzen wettiglijk erkend* [illegible] *wettiglijk erkende natuurlijke kinderen* [illegible]

§ 18. Ten einde te kunnen beoordeelen, of door de bepalingen in dit artikel welligt ook een overmatig bezwaar op ingezetenen buiten het rijk, ten aanzien van hunne binnen het rijk gelegene goederen, bij eigendoms-overgang door versterf, gelegd zoude worden, en of er wel eene behoorlijke reciprociteit in dit opzigt met andere staten wordt in acht genomen, verlangt men te vernemen, welke [illegible] van onroerende goederen, in andere rijken [illegible] aan den Nederlander toebehoorende, van den ingezeten van dat rijk, waar de goederen gelegen zijn, bij versterf van den eigenaar, worden geheven? Onafhankelijk van vorenstaande vraag, hielden sommige leden de bepaalde overgangs-regten in ieder geval voor te hoog gesteld. Eindelijk is [illegible] of de overeenkomsten, tusschen Nederland en [illegible] de rijken gesloten, betrekkelijk de afschaffing van het *jus detractus*, ook van invloed kunnen zijn ten aanzien van de bepaling van het ten deze bedoelde overgangs-regt.

§ 19. *Ad art. 2.* Door vele leden is de wensch te kennen gegeven, dat de verhooging van vreemde fondsen en buitenlandsche effecten op 25 pCt. worde gebragt, in plaats van op 50 pCt. Die leden meenden, dat laatstgemeld bedrag te bovenmatig is en uit dien hoofde tot fraude aanleiding zou geven.

§ 20. Onder de woorden: *de onbetaalde interessen en uitdeelingen daaronder begrepen*, in de 2de alinea van dit artikel, gelooft men alleen te moeten verstaan, die van het loopende jaar, en niet die coupons en bewijzen van uitkeering, welke vóór den dag van versterf verschenen en invorderbaar zijn geweest, doch door den overleden houder van de effecten niet zijn afgezonderd en daarvan het geld ingevorderd, daar dezen eigenaardig als kasgeld moeten worden beschouwd en daarmede gelijk gesteld; veel minder de verschenen coupons, welke de betrokken staat in gebreke is gebleven tot op den sterfdag te betalen. Men verlangt nogtans, om allen twijfel hieromtrent weg te nemen, nadere opheldering van de regering en verduidelijking van de wet zelve.

Ook ten aanzien van de 4de alinea wenschte men opheldering, vermits die bepaling duister is voorgekomen. Men geeft in bedenking, of in allen gevalle niet, in plaats van *verhooging*, in den 5den regel, zal moeten worden gelezen: *verhoogde waarde*. Overigens beschouwde men deze bepaling als ten uiterste bezwarende ten aanzien van boedels, geheel of grootendeels uit vreemde effecten bestaande en daarbij met veel passief bezwaard. [...] Men oordeelde dan ook, dat [...] andere rekening hier plaats moest hebben.

De omschrijving van hetgeen onder *inlandsche fondsen en effecten* zal verstaan worden, in de 7de alinea van dit artikel, heeft mede tot bedenkingen geleid. Men vond dezelve te veel uitgebreid, en meende dat onder dezelve ook geld-opnemingen onder hypothecair verband waren begrepen, welke men van de belasting zou wenschen vrijgesteld te zien.

De uitdrukking: *kapitalen, die niet regtstreeks zijn bestemd tot de uitoefening van eenigen tak*, enz., oordeelt men te onbestemd en aanleiding te zullen kunnen geven tot ongelijkmatige toepassing der wet. Ook verlangt men de overwigtige reden dezer uitzondering te kennen.

[...] heeft men opgemerkt, dat de beide laatste paragraphen van dit artikel niet met eenen nieuwen regel moeten aanvangen.

§ 21. *Ad art.* 3. De meerderheid achtte de voorgestelde sommen van *f* 1000 en *f* 100 te laag gesteld. Men meende, dat de vrijstelling eenigzins meer behoorde te worden uitgebreid. Sommigen verklaarden zich met het voorgestelde bedrag voor de nalatenschappen, onder § 2 bedoeld, te kunnen vereenigen, mits eene bepaling worde bijgevoegd, dat van boedels, het bedrag van *f* 300 niet te boven gaande, geen successie-regt zal verschuldigd wezen.

§ 22. *Ad art.* 4. In plaats van de woorden: *bij de bestaande wetten*, in de 1ste alinea, zou men beter achten, dat de wetten zelven uitdrukkelijk werden aangewezen.

De uitdrukking, in het eeds-formulier gebezigd: *giften — te hebben verzwegen*, heeft men geoordeeld, dat bij eigendoms-overgang door versterf niet te passe kan komen, ten ware deze bijvoeging tot waarborg zou moeten strekken tegen het wegschenken bij levenden lijve. Men achtte evenwel verkieslijk, dat het woord *giften* weggelaten worde.

Overigens hebben de meeste leden verklaard, dat zij zich met het voorgedragen eeds-formulier niet konden vereenigen en de voorkeur gaven aan het formulier in de bestaande wet vervat, hetwelk zij minder omslagtig achten en voor gemoedelijke menschen en voor die, die de beredding des boedels aan anderen moeten overlaten, minder bezwarend. Ook heeft bij de meerderheid veel bezwaar gevonden de bepaling, in de voorlaatste alinea van dit artikel voorgedragen, dat het aan de administratie zal vrijstaan, om den eed *al* of *niet* te vorderen. Men oordeelde, dat bij het aanwezen van zoodanige bepaling, de eed niet zou kunnen gevorderd worden, zonder dat daarin een blijk van wantrouwen gezocht zou moeten worden, zoo als trouwens ook uit de memorie van toelichting blijkt, dat de bedoeling is geweest. Liever nog wilde men het vorderen van den eed in alle gevallen bij de wet bevolen hebben.

§ 23. *Ad art.* 5. De meerderheid heeft verklaard, zich niet te kunnen vereenigen met het denkbeeld, om de formaliteit der *in morâ* stelling door middel eener sommatie, *als* noodeloos en stuitende, te doen vervallen. Men oordeelde, dat geene vervolging behoorde plaats te hebben, dan na gedane sommatie en [...] boete verschuldigd kan zijn. [...] heeft men gemeend, dat de termijnen zouden behooren verlengd te worden, in voege als dezelve bij de wet van 27 december 1817 zijn geregeld.

§ 24. *Ad art.* 6. Men wenschte in dit artikel bijgevoegd te zien, dat de ontvangers en verdere ambtenaren der administratie tot de stiptste geheimhouding verpligt zijn, *op den eed, bij de aanvaarding hunner bediening afgelegd*.

§ 25. *Ad art.* 7. De bepaling, bij dit artikel voorgedragen, wordt door de meerderheid voor geheel ontbeerlijk gehouden, daar toch aan de wetgevende magt de vrijheid toekomt, om ten allen tijde te beslissen, of eenige belasting zal worden afgeschaft *al dan niet*. De bepaling daarenboven heeft den schijn, alsof de regering zoo veel inzage der boedels zich verlangt te verschaffen, als zij noodig heeft, om vervolgens tot andere belasting te kunnen overgaan.

Hetgeen in dit artikel als [...] is vermeld, dat, bij gelegenheid van de behandeling van het tegenwoordig wetsontwerp, door zeer vele leden is aangedrongen op de afschaffing van de bepaling, voorkomende in art. 29 der wet van 21 mei 1824 (*Staatsblad* no. 36), waarbij den Koning is voorbehouden, om in bijzondere gevallen of in het algemeen belang kwijtschelding of vermindering van regt en boeten te verleenen. Voor zoo veel de *boete* betreft, achtte men die bepaling onnoodig te zijn, terwijl het verleenen van kwijtschelding of vermindering van de *belasting* zelve, volgens het gevoelen van die leden, niet overeen te brengen is met het voorschrift van artikel 196 der grondwet.

Aldus vastgesteld in centrale afdeeling, op maandag den 27sten februari 1843.

Middelburg, 27 *febr.* Wij vernemen, dat, bij vonnis der arrondissements-regtbank alhier, van 24 dezer, een apotheker te dezer stede is veroordeeld in eene geldboete van *honderd gulden*, wegens het afgeven van zoogenaamd *slaapgoed* aan dienstmeiden, ten gebruike van een zeer jong kind, zonder voorkennis der ouders van hetzelve en zonder last van eenig geneeskundige, en welk slaapgoed, onder andere bestanddeelen, inhield eene hoeveelheid van den onder de vergiften behoorenden *Syrupus Papaveris Albi*.

Mogt deze mededeeling strekken tot een waarschuwend voorbeeld voor al degenen, aan wier zorg het afgeven van vergiften of slaapmiddelen is toevertrouwd, en tevens vele ouders opwekken, om naauwkeurig toe te zien, dat hunne onderhoorigen zich onthouden van het toedienen aan hunne kinderen van zoogenaamde *slaap-stroopjes*, even verderfelijk voor de gezondheid als voor de verstandelijke vermogens der kinderen, en waarvan het misbruik al meer en meer schijnt toe te nemen.

Goes, 27 *febr.* Bij vonnis der arrondissements-regtbank, dd. 23 dezer, zijn de personen van *H. J. Bredding* en *J. de Jonge*, wegens het leiden en besturen van godsdienstige bijeenkomsten, zonder daartoe de benoodigde autorisatie te hebben gevraagd en bekomen en wegens het afstaan van een lokaal daartoe, veroordeeld ieder tot *veertien geldboeten*, elke van 100 gulden; terwijl daarenboven *J. de Jonge* nog is veroordeeld tot *twee geldboeten*, ieder van 100 gulden, wegens hetzelfde misdrijf.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Maart 2 El 4 Palm 6 Duim; gew. 4 Duim; gez. 0.0.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.